

Noční blues

Věra Martinová

NOCÍ ZNÍ BLUES, MĚSÍC HO TIŠE PÍSKÁ,
NOCÍ ZNÍ SMUTNÝ BLUES, PRO TOHO,
KDO JE SÁM, TESKNĚ ZNÍ,
PRO TOHO KOMU SE STÝSKÁ, A NEMŮŽE SPÁT JAKO JÁ,
TO DÁVNO UŽ ZNÁM.

KAMARÁD MŮJ, MĚ K RÁNU ASI ZRADIL,
JAK ZMIZEL, TAK S NÍM, TAK I TÓN,
CO TVÁŘ MI HLADIL.
JE PRYČ, CO NADĚLÁM, TOUHOU SE NENASYTÍM, VŽDYŤ MĚSÍC TEN VÍ, K
DO JE SÁM, TEĎ JINDE PÍSKÁ A SPÍ.

NABÍZÍM VŠECHNO ZA PÁR TÓNŮ, ŽÁDNEJ NESMÍ BÝT POSLEDNÍ, CHCI TO
ZAŽÍT, MÍT Z MUZIKY ÚŽEH,
TÓNY JSOU SI, BLUES MĚ SVLÍKÁ Z KŮŽE, JE JE.

NOCÍ ZNÍ BLUES, CO MĚSÍC TIŠE PÍSKÁ,
SMUTNÝ MOLLOVÝ BLUES, TA HUDBA JE MI BLÍZKÁ,
NEZŮSTAL SÁM, KOMU SE PO NOCÍCH STÝSKÁ,
A NEMŮŽE SPÁT JAKO JÁ, TO UŽ DÁVNO ZNÁM.
A NEMŮŽE SPÁT JAKO JÁ, TO UŽ DÁVNO ZNÁM.
TO DÁVNO ZNÁM.
TO DÁVNO ZNÁM.
TO DÁVNO ZNÁM.